

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011056
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318011056.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného J. E., nar. XX.XX.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 31.07.2019, sp. zn. 1T/75/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.2.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. E. zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 31.07.2019 Okresný súd Galanta pod sp. zn. 1T/75/2018 uznal obžalovaného J. E. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 25.10.2017 v čase od 10.20 hod. do 10.45 hod. v obci X. Y. na O. R. v predajni COOP Jednota z tašky z nákupného košíka, ktorý jednou rukou držala F. A., odcudzil peňaženku čiernej farby s občianskym preukazom číslo Q., finančnú hotovosť 58,- Eur, kartou poisťovne Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. a poštovou kartičkou, a následne si peňaženku aj s jej obsahom vložil do vrečka nohavíc a odišiel z miesta preč, čím poškodenej F. A. spôsobil škodu 78,- Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/48/2015 z 23.03.2016, právoplatným 13.04.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to obžalovanému prvostupňový súd uložil podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/421/2017 zo dňa 18.12.2017, právoplatný 18.12.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému i ochranný dohľad v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenej F. A., nar. X.X.XXXX, bytom X. Y., V. XXX/XX vo výške 78,- eur.

Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu zo žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, svoje konanie oľutoval, pričom na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal kladne. Prokurátor okresnej prokuratúry navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, na čo okresný súd toto vyhlásenie prijal a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, ochranného opatrenia a náhrady škody.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd okrem iného uviedol, že obžalovaný J. E. bol doposiaľ 24 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/382/2018 zo dňa 08.10.2018, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný za vinným zo spáchania prečinu

krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V minulosti bol 4 - krát riešený za priestupok, z toho 3 - krát pre priestupok proti majetku. Z miesta bydliska je všeobecne hodnotený. Počas výkonu trestu odňatia slobody ÚVTOS Želiezovce, vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/421/2017 bol 2 - krát disciplinárne potrestaný pre neplnenie príkazov a nariadení príslušníkov zboru na pracovisku. Pri úvahe o treste dospel prvostupňový súd k záveru, že pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti je potrebné mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Predovšetkým vychádzal z rozsiahlej trestnoprávnej minulosti obžalovaného. Ani predchádzajúce uložené tresty odňatia slobody obžalovanému nevedli k jeho náprave a prevýchove. Pri úvahe o treste prvostupňový súd vychádzal aj z prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami a s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona pri zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/421/2017 zo dňa 18.12.2017, právoplatný 18.12.2017. Okrem toho prvostupňový súd uložil obžalovanému i ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov, pretože obžalovaný J. E. sa dopustil úmyselného trestného činu krádeže, napriek tomu, že v minulosti už bol viac ako dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takéto trestný čin, pričom zároveň opätovne ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Čo sa týka výroku o škode, prvostupňový súd vychádzal z vyjadrenia poškodenej F. A., zadováženým odborným vyjadrením ako aj z preukázaných vynaložených nákladov poškodenej na vystavenie nových dokladov.

Voči výroku o treste predmetného rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré do dňa konania neverejného zasadnutia odvolacieho súdu bližšie neodôvodnil.

Prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 25.2.2020, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry. Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom predsedníčka senátu oboznámila úradný záznam zo dňa 25.02.2020, z ktorého vyplýva, že obžalovaný o 10.05 hod. telefonoval, že sa verejného zasadnutia nezúčastní z dôvodu choroby. Zároveň skonštatovala, že ospravedlnenie nie je v súlade s § 120 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný bol o termíne len upovedomený a nič nebráni, aby verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného. Následne odvolací súd vyhlásil uznesenie, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti poškodenej a v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku. Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do (napadnutého) výroku o treste. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Odvolací súd navyše uvádza, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného ako i na tú skutočnosť, že vo vzťahu k trestnému činu krádeže ide u obžalovaného o špeciálneho recidivistu, je trest uložený prvostupňovým súdom (na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby) skôr neprimerane mierny, avšak vzhľadom k absencii odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, nemohol odvolací súd uložený trest sprísniť. U obžalovaného v žiadnom prípade neprechádzalo do úvahy uloženie podmienečného

trestu ani žiadneho z alternatívnych trestov, nakoľko tak, ako to správne uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, obžalovaného od páchania trestnej činnosti nijak neodradili doposiaľ uložené tresty.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do (napadnutého) výroku o treste za správny a zákonný, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.